

razvoja, in celi rodovi so vzgojeni v modernem poganstvu.“

„A mi verujemo v Francijo in zaupamo v plemenito srce našega naroda. Kar je lepo, in vzvišeno, kar je junaško in viteško, je vedno napolnjevalo francosko srce s plamtečim navdušenjem. Mi verujemo v milost in previdnost!“

„Ali upate tudi vi, da pridete nazaj v domovino?“

sejali francoski izgnanci. Ali ni svet velik? Ali ni treba delavcev povsod? Odpirajo se dežele na Daljnem Vzhodu, ki hrepene po evangeliju. Tja pojdemo in se posvetimo delu in žrtvam. — A kako, da se Vi tako zanimате za nas?“

„Ker hodimo tudi mi po podobnih potih in ker je še vsak preobrat na Francoskem imel velik vpliv na druge dežele. Danes moja domovina sprejema gostoljubno vaše

LONDON: THAMES-EMBARQUEMENT.

„Da, trdno upamo vsi. Lepa Francija se bo nekega dne zbudila iz težkega, mrzličnega sna in nas bo zopet poklicala nazaj. In če ne? Če prej umremo? Kakor mi zdaj hitimo čez morje, tako so ob veliki revoluciji bežali francoski duhovniki na Angleško. Tuja dežela je gostoljubno sprejela nje, katere je v zaslepljenem srdi izgnala domovina. — In glejte: Sedanji katolicizem na Angleškem kaže marsikateri sad iz semen, ki so jih

izgnance; a svoj čas je tudi Francija sprejemala gostoljubno izgnane Poljake, in kdo ve, kaj še prinese bodočnost?“

„In kam potujete?“

„Tudi jaz grem za nekaj časa v veliki Babilon ob Temzi, ker so mi tla na kontinentu prevroča!“ —

Veter je vlekel vedno bolj od severa sem. Skozi suknjo je pihal, da nas je zeblo. Polnoč je že davno minila, nobene zvezde ni bilo